

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 11Co/198/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5314208647
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Kotrčová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2016:5314208647.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v právnej veci navrhovateľa: UniCredit Bank Czech Republic and Slovakia, a.s., pobočka zahraničnej banky, so sídlom Bratislava, Šancová 1/A, IČO: 47 251 336 proti odporcovi: C. U., nar. X. XX. XXXX, bytom G. XXX, v konaní o zaplatenie 54 281,48 eur s príslušenstvom, na odvolanie odporcu proti rozsudku Okresného súdu Čadca, č.k. 8C/212/2014-45 zo dňa 11. 1. 2016, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **z r u š u j e** a vec mu **v r a c i a** na ďalšie konanie.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd uložil odporcovi zaplatiť v prospech navrhovateľa 54 281,48 eur, nahradiť mu na trovách konania 3 256,50 eur, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Z výsledkov vykonaného dokazovania považoval za preukázané, že navrhovateľ a odporca 3. 4. 2012 uzavreli zmluvu o úvere EZY-MRL-00027832-2012-CAD1-IU, ktorou sa zaviazal navrhovateľ poskytnúť odporcovi úver 93 100,- eur a odporca sa zaviazal úver za dohodnutých podmienok vrátiť a zaplatiť úroky a dohodnuté poplatky. Účelom úveru bolo splatenie skôr poskytnutého úveru na financovanie nehnuteľnosti, výstavba alebo zmena dokončenej stavby. Úroková sadzba úveru predstavovala 4,2 % p.a. s dobou fixácie 2 roky, na dobu 360 mesiacov so splatnosťou splátky v dohodnutý platobný deň. Odporca čerpal úver vo výške 79 120,- eur. Dňa 19. 7. 2013 navrhovateľ oznámil odporcovi predčasnú splatnosť úveru, vyzval odporcu na úhradu celého zostatku úveru v dôsledku nedodržania dohodnutého splátkového kalendára. Splatené záväzky odporcu vyčíslil na 84 946,23 eur. Dňa 14. 8. 2013 navrhovateľ oznámil odporcovi začatie výkonu záložného práva k nehnuteľnostiam v katastrálnom území G., zapísaných na LV č. XXXX. Zo správy o výkone záložného práva zo dňa 18. 6. 2014 bolo preukázané, že boli uspokojené pohľadávky navrhovateľa vo výške 26 708,75 eur a uhradené náklady spojené s vymáhaním zabezpečenej pohľadávky v sume 3 932,30 eur. Po vykonaní záložného práva sa znížila pohľadávka navrhovateľa vo vzťahu k odporcovi na 54 281,48 eur. S prihladením potom na uvedené okresný súd návrhu navrhovateľa vyhovel, priznal mu i ním uplatnený úrok z omeškania. O trovách konania rozhodol s prihladením na úspech navrhovateľa v spore a účelnosť ním vynaložených trov konania.

Proti rozsudku okresného súdu, v zákonnej lehote, doručil odvolanie odporca. Uviedol, že s rozhodnutím okresného súdu nesúhlasí, považuje ho za nesprávne, nezákonné. Súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci tým, že nepoužil správne ustanovenia právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav. Za zrejme považoval, že predmetná úverová zmluva je zmluvou spotrebiteľskou, nakoľko bola uzatvorená medzi dodávateľom ako navrhovateľom a jeho osobou - spotrebiteľom. Napriek tomu okresný súd vec neposúdil v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch č. 129/2010 Z.z.. Úverová zmluva uzatvorená medzi účastníkmi neobsahovala ročnú percentuálnu

mieru nákladov, výšku, počet, termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom, rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia, a to i napriek tomu, že pokiaľ úverová zmluva vyššie uvedené náležitosti neobsahuje, je takáto zmluva považovaná za bezúročnú a bez poplatkov. Poukazoval, že žiadal navrhovateľa o predloženie výpisu z úverového účtu, aby mohol sa vyjadriť, napr. zaplatiť časť úveru, ktorú považuje za dôvodnú. Navrhovateľ na jeho výzvu nereflektoval, v nadväznosti na čo žiadal zrušenie rozsudku a vrátenie veci okresnému súdu na ďalšie konanie.

Navrhovateľ vo vyjadrení k odvolaniu odporcu uviedol, že úver poskytnutý navrhovateľom odporcovi nespadá pod úpravu zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, nakoľko v danom prípade bol úver zabezpečený záložným právom k nehnuteľnosti, jeho účelom bolo nadobudnutie alebo zachovanie vlastníckych práv k nehnuteľnosti alebo výstavba nehnuteľnosti. Taktiež sa jednalo o úver, ktorého účelom bolo splatenie úverov na základe zmlúv uvedených v písm. a/ až d/. V nadväznosti na uvedené argumenty odporcu vo vzťahu k nedodržaniu ustanovení zákona č. 129/2010 Z.z. sú irelevantné. Žalovaný je síce spotrebiteľ, ale v čase rozhodnutia okresného súdu vo veci spadal zmluvný vzťah pod úpravu spotrebiteľských zmlúv podľa § 52 a nasl. OZ, v nadväznosti na čo žiadal odvolanie ako nedôvodné zamietnuť a rozsudok okresného súdu potvrdiť.

Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal vec v intenciách ust. § 212 ods. 1 O.s.p. a postupom bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. rozsudok okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Po preskúmaní veci odvolací súd dospel k záveru, že okresný súd síce vykonal vo veci dostatočné dokazovanie, avšak z výsledkov vykonaného dokazovania nedospel k správnym skutkovým zisteniam, následne nevyvodil ani správny právny záver.

I keď je možné prisvedčiť navrhovateľovi v tom, že predmetná úverová zmluva uzatvorená medzi účastníkmi nespadá pod režim zákona č. 129/2010 Z.z., na druhej strane nemožno poprieť, že úverový vzťah bol uzatvorený medzi dodávateľom, ktorý konal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti a spotrebiteľom, ktorý pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej ani inej podnikateľskej činnosti (§ 52 ods. 2, 3 OZ). Okresný súd nesprávne úverovú zmluvu posudzoval z hľadísk ním poukazovaných ustanovení zákona č. 258/2001 Z.z., naviac, za situácie, ak v čase uzatvorenia úverovej zmluvy medzi účastníkmi už platil zákon o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách č. 129/2010 Z.z.. Napriek tomu, že v napadnutom rozhodnutí konštatoval, že ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom, pri rozhodovaní predmetnej veci takto nepostupoval.

Okresnému súdu pri rozhodovaní uniklo, že i napriek tomu, že výška a mena úveru bola ustálená sumou 93 100,- eur, banka poskytla úver odporcovi postupným bezhotovostným prevodom čerpanej sumy, a to v rámci prvej tranže úveru vo výške 79 120,- eur s tým, že až po splnení ďalších v zmluve uvedených podmienok sa pristúpi k čerpaniu druhej a ďalších tranží úveru, maximálne však do výšky 80 % z aktuálnej hodnoty stanovenej interným znalcom banky.

Z čl. V bod 5 úverovej zmluvy vyplýva, že ak dlžník čerpá úver postupne, platí banke až do vyčerpania celého úveru, najdlhšie však do uplynutia lehoty na čerpanie úveru dohodnutej v čl. III tejto zmluvy, len úroky z vyčerpanej sumy úveru a poplatky s tým, že splátky úrokov a poplatky sú splatné v platobný deň.

Z výpisu z úverového účtu odporcu predloženého navrhovateľom, zažurnalizovaného na čl. 35 spisu zo špecifikácie časti splátky, ktorá bola uhradená, jednoznačne vyplýva, že uhradené splátky odporcu boli priradované iba na úroky a poplatky s tým, že ako zostatok ku koncu roka sa vždy vykazovala celá výška poskytnutého úveru.

To znamená, že pokiaľ i odporca zasielal navrhovateľovi na úhradu úveru predpísané splátky, tieto boli bankou priradované len na úroky z vyčerpanej sumy a jednotlivé poplatky.

Podľa ust. § 566 ods. 2 OZ platného ku dňu uzatvorenia úverovej zmluvy pri čiastočnom plnení peňažného dlhu sa plnenie dlžníka započítava najprv na istinu, potom na úroky, ak dlžník neurčí inak.

Odvolací súd za kľúčovú otázku považoval otázku, na aký účel platby sa malo plnenie odporcu ako spotrebiteľa započítavať a bolo započítavané, nakoľko práve od jej zodpovedania závisí aj záver, či istina úveru bola splácaná a v akej výške splatená.

Podľa názoru odvolacieho súdu, ak odporca plnil peňažný záväzok čiastočnými úhradami, teda splátkami, mal navrhovateľ jeho jednotlivé čiastočné úhrady započítať najskôr na istinu, nakoľko odporca pri plnení neurčil inak. Je preto potrebné, aby okresný súd podrobil súdnej kontrole znenie čl. V bod 5 úverovej zmluvy uzatvorenej medzi účastníkmi a ustálil, či sa jedná o prijateľnú alebo neprijateľnú zmluvnú podmienku i v nadväznosti na znenie bodu 3, podľa ktorého, ak v zmluve nie je určená výška splátky, banka dlžníkovi oznámi písomným oznámením jej výšku po vyčerpaní úveru alebo uplynutí lehoty na čerpanie úveru alebo dohodnutého odkladu splatnosti istiny úveru podľa toho, ktorá skutočnosť nastane skôr.

Vychádzajúc z uvedeného bude povinnosťou okresného súdu ustáliť, či bola v zmluve uzatvorenej medzi účastníkmi určená výška splátky, zistiť, či táto bola oznámená písomne dlžníkovi po poskytnutí prvej tranže úveru vo výške 79 120,- eur a taktiež na podklade čoho banka pripisovala plnenia poskytované odporcom ako dlžníkom v rozpore s ust. § 566 ods. 2 OZ len na úroky a poplatky. Jednotlivé dojednania zmluvy uzatvorenej medzi účastníkmi umožňujúce navrhovateľovi takýto postup sa javia nielen ako neprijateľné zmluvné podmienky, ale sú i priamo v rozpore so zákonom, konkrétne ust. § 566 ods. 1, 2 OZ.

V nadväznosti na uvedené okresný súd skôr, ako posúdi odôvodnenosť nároku navrhovateľa, ustáli, či úverová zmluva medzi účastníkmi nie je ohľadne možnosti banky priraďovať odporcom poskytované splátky len na úroky z vyčerpanej sumy a jednotlivé poplatky dojednaná v rozpore so zákonom, teda neplatná podľa § 39 OZ. Na absolútnu neplatnosť je totiž súd vždy povinný prihliadať z úradnej povinnosti, ex officio.

V tejto súvislosti sa neprijateľným javí i zmluvné dojednanie v čl. VI. bod 2, podľa ktorého sa úroky počítajú zo skutočných denných stavov istiny, počnúc dňom zúčtovania úhrady čerpanej sumy úveru na úverový účet a končiac dňom predchádzajúcim dňu úplného splatenia istiny (aj počas omeškania). To znamená, že zmluvný úrok i úroky z omeškania sú počítané z denných stavov istiny, ktorá sa vzhľadom na použitie splátok len na úhradu úrokov a poplatkov nemení, a teda neznižuje.

V nadväznosti na uvedené odvolaciemu súdu neostávalo, než rozsudok okresného súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie s tým, aby pri rozhodovaní vec posudzoval z hľadísk naznačených v zrušujúcom uznesení odvolacieho súdu. Podstatným totiž je, že od uzatvorenia zmluvy 3. 4. 2012 až do 12. 2. 2013 odporca plnil navrhovateľovi predpísané splátky, napriek tomu tieto navrhovateľ nepoužil v súlade s ust. § 566 ods. 2 OZ v prvom rade na úhradu na istiny, ale naopak na úhradu úrokov a poplatkov. To znamená, že výška pohľadávky navrhovateľa vo vzťahu k odporcovi spočívajúca v poskytnutom úvere sa i napriek platbám poskytovaným odporcom nemenila. Bude preto potrebné ustáliť výšku plnenia poskytnutého odporcom v podobe splátok, z výťažku vykonanej dražby a v príp. rozdiel ustáliť odôvodnenosť nároku navrhovateľa.

Toto rozhodnutie senátu Krajského súdu v Žiline bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie prípustné **n i e j e .**